

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Wołowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR **Piotr Remian**

Protokolant: Mariola Duszyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 listopada 2015 r. w W.

sprawy z powództwa małoletnich W. N. (1), K. N., W. N. (2) reprezentowanych przez matkę P. C. (1)

przeciwko S. N. (1) owi

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego S. N. (1) ur. (...) w B. (PESEL (...)) tytułem alimentów na rzecz małoletnich powodów W. N. (1) ur. (...) w B. (PESEL (...)), K. N. ur. (...) w B. (PESEL (...)), W. N. (2) ur. (...) w B. (PESEL (...)) kwoty po 400 zł (czterysta złotych) miesięcznie na rzecz każdego z powodów, tj. łącznie po 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 18.09.2014 r., płatne z góry do 10-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki małoletnich powodów P. C. (1) (PESEL (...)), w miejsce dotychczasowych alimentów w kwotach po 200 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów, tj. łącznie po 600 zł miesięcznie, orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 29.04.2010 r. w sprawie sygn. akt XIII RC 2460/09 w jego punkcie III;

II. w pozostałym zakresie postępowanie umarza wobec cofnięcia powództwa;

III. nie obciąża pozwanego kosztami opłaty sądowej, zaliczając ją na rachunek Skarbu Państwa;

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów – P. C. (1) pozwem z dnia 18.09.2014 r., działając w imieniu małoletnich W. N. (1), K. N. i W. N. (2) wniosła o podwyższenie alimentów z kwot po 200 zł miesięcznie na rzecz każdego z uprawnionych do kwot po 450 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich, od pozwanego S. N. (1), orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 29.04.2010 roku w sprawie o sygn. akt XIII RC 2460/09, płatne do rąk matki jako ustawowej przedstawicielki małoletnich powodów do 15-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu żądania przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów wskazała, iż wydatki na dzieci oraz utrzymanie mieszkania znacznie wzrosły, w porównaniu do wydatków jakie ponosiła w chwili orzekania o obowiązku alimentacyjnym wyrokiem rozwodowym. Przedstawicielka ustawowa wskazała, iż otrzymuje wynagrodzenie w kwocie średnio 1.864 zł miesięcznie. Zaznaczyła, iż pozwany wykonuje dorywczo prace remontowe – budowlane i nadużywa spożycia alkoholu. Na rozprawie w dniu 06.02.2015 r. zmodyfikowała żądanie w ten sposób, iż zażądała podwyższenia alimentów do kwot po 500 zł miesięcznie na rzecz każdego z uprawnionych. Na rozprawie w dniu 10.11.2015 r.

ograniczyła żądanie w ten sposób, iż zażądała podwyższenia alimentów do kwot po 400 zł miesięcznie na rzecz każdego z uprawnionych.

Pozwany S. N. (1) w trakcie całego postępowania uznawał powództwo do kwot po 250 zł miesięcznie na rzecz każdego z uprawnionych. Podniósł, iż żądana kwota jest za wysoka, a on utrzymuje się z prac dorywczych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w niniejszej sprawie :

Wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 29.04.2010 roku w sprawie o sygn. akt XIII RC 2460/09 pozwany zobowiązany został do łożenia na rzecz małoletnich W. N. (1), K. N. i W. N. (2) alimentów w kwotach po 200 zł miesięcznie na rzecz każdego z uprawnionych, poczynając od dnia prawomocności wyroku, płatne do rąk matki małoletnich powodów, w terminie do dnia 15- go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

Wówczas małoletnia W. N. (1) miała niespełna 9 lat i uczęszczała do klasy II szkoły podstawowej, małoletni K. N. miał niespełna 7 lat i uczęszczał do „zerówki”, zaś małoletnia W. N. (2) miała 5 lat i uczęszczała do przedszkola. Małoletni rozwijali się prawidłowo, nie chorowali przewlekłe. Matka wraz z dziećmi oraz ich ojcem zamieszkiwała w mieszkaniu gminnym, pokrywając koszty jego eksploatacji kwotą 450 zł w stosunku miesięcznym. Koszt utrzymania każdego z małoletnich kształtował się na poziomie ok. 500 zł miesięcznie. P. C. (1) była zatrudniona w sklepie (...) w W. za wynagrodzeniem 1.500 zł netto miesięcznie. Pobierała zasiłek rodzinny w kwocie 330 zł miesięcznie. Spłacała zadłużenia z tytułu zaciągniętych pożyczek oraz zakupu towarów na raty, w kwocie łącznej w granicach 400 zł miesięcznie.

Pozwany S. N. (1) pracował wówczas w (...) na 3/4 etatu za wynagrodzeniem 957 zł brutto (738 zł netto) miesięcznie.

(dowód : akta SO we Wrocławiu o sygn. XIII RC 2460/09 – w załączeniu)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołowie z dnia 2.06.2011 roku w sprawie o sygn. akt III RC 21/11 oddalono powództwo małoletnich W. N. (1), K. N. i W. N. (2) o podwyższenie alimentów od pozwanego S. N. (1).

(dowód : akta SR w Wołowie o sygn. III RC 21/11 – w załączeniu)

Obecnie małoletnia W. N. (1) ma niespełna 14 lat i uczęszcza do klasy II szkoły gimnazjalnej, małoletni K. N. ma 12 lat i uczęszcza do klasy VI szkoły podstawowej, zaś małoletnia W. N. (2) ma 10 lat i uczęszcza do klasy V szkoły podstawowej. Małoletni rozwijają się prawidłowo, nie chorują przewlekłe. Nadal wraz z matką zamieszkuje w mieszkaniu gminnym, którego koszt eksploatacji wynosi 520 zł w stosunku miesięcznym. Dodatkowo przedstawicielka ustawowa kupuje drewno na zimę za kwotę 1.000 zł. W najbliższym czasie na remont pokoju, który zajmował pozwany, będzie zmuszona wydatkować kwotę w granicach 800 – 1.000 zł oraz kwotę 550 zł na zakup wyposażenia. Oplaca Internet kwotą 40 zł miesięcznie. W skali miesiąca matka na rzecz małoletniej W. N. (1) wydatkuje na wyżywienie - 350 zł, środki czystości - 50 zł. W ciągu kwartału kupuje córce ubrania za kwotę 500 zł. Przy rozpoczęciu roku szkolnego wydatkowała kwotę 120 zł na zakup podręczników, kwotę 70 zł na zakup plecaka, kwotę 150 zł na zakup przyborów szkolnych. W skali miesiąca matka na rzecz małoletniego K. N. wydatkuje na wyżywienie - 350 zł, środki czystości - 50 zł. W ciągu kwartału kupuje synowi ubrania za kwotę 500 zł. Przy rozpoczęciu roku szkolnego wydatkowała kwotę 290 zł na zakup podręczników i ćwiczeń, kwotę 150 zł na zakup przyborów szkolnych. W skali miesiąca matka na rzecz małoletniej W. N. (2) wydatkuje na wyżywienie - 350 zł, środki czystości - 50 zł, telefon – 50 zł. W ciągu kwartału kupuje córce ubrania za kwotę 400 zł. Przy rozpoczęciu roku szkolnego wydatkowała kwotę 220 zł na zakup ćwiczeń, kwotę 150 zł na zakup przyborów szkolnych. Każdemu dziecku matka daje kwotę 30 zł miesięcznego kieszonkowego. Matka małoletnich nadal pozostaje zatrudniona w sklepie (...) w W. za wynagrodzeniem 2.673 brutto (1.928 zł netto) miesięcznie. Otrzymuje dodatek mieszkaniowy w kwocie 251 zł miesięcznie. Innych dochodów, ani majątku nie posiada. Wydatkuje kwotę w granicach 600 zł miesięcznie na zaspokojenie swoich potrzeb.

Alimenty na rzecz małoletnich powodów są wypłacane z funduszu alimentacyjnego, gdyż pozwany od szeregu lat nie łoży na utrzymanie dzieci. Posiada zadłużenie w kwocie 41.051 zł. W żaden sposób nie przyczynia się do zaspokojenia potrzeb dzieci.

(dowód: przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów P. C. – protokół k.100 – 00:27:45 – 00:54:32; rachunek – k.19; pismo – k.25; zaświadczenie – k.10,24,82-83; decyzja – k.7,20-23,84; faktura VAT - k.9; potwierdzenie wpłaty - k.8)

Pozwany S. N. (1) ma 39 lat. Z zawodu jest sprzedawcą. Posiada również nabyte w ciągu lat pracy kwalifikacje do wykonywania prac budowlanych, jak również magazyniera. W okresie od 11.09.2013 r. do 31.08.2015 r. był zarejestrowany w urzędzie pracy jako bezrobotny, bez prawa do zasiłku. W okresie od 05.12.2014 r. do 16.01.2015 r. przebywał na terapii uzależnień we (...) Ośrodku (...). W okresie od 01.01.2015 r. do 28.02.2015 r. otrzymywał zasiłek z Ośrodka Pomocy (...) w W. w wysokości 271 zł miesięcznie. W okresie ostatniego roku pracował „na czarno” u sąsiada K. M. jako pracownik ogólnobudowlany, osiągając dochód w granicach 2.000 zł miesięcznie. Z dniem 01.09.2015 r. podjął zatrudnienie w firmie (...) za wynagrodzeniem 1.750 zł brutto (1.285 zł netto) miesięcznie. Umowa została zawarta do dnia 30.11.2015 r. W czasie wspólnego zamieszkiwania z dziećmi w wydatkował kwotę 50 zł za zużycie wody. Od dnia 14.10.2015 r. pozwany zamieszkał w lokalu mieszkalnym w W. przy ul. (...), którego koszt eksploatacji wynosi kwotę 300 zł w skali miesiąca. Na zakup żywienia przeznacza kwotę 300 zł miesięcznie. Na zakup leków przeciwbólowych przeznacza 30 zł miesięcznie i taką też kwotę na zakup gazu do samochodu. Na papierosy wydatkuje 250 zł miesięcznie. Spłaca zadłużenie alimentacyjne kwotą 200 – 300 zł miesięcznie. Ma zadłużenie w firmie (...) na kwotę ok. 50.000 zł i ma płacić kwotę 100 zł miesięcznie do roku 2025 tytułem spłaty. Ma zasądzone alimenty w kwocie 150 zł miesięcznie na rzecz małoletniej J. M. (1). Posiada z tytułu zaległości w płatności tych alimentów zadłużenie w kwocie 10.975 zł. Nie ma majątku.

(dowód: zeznania pozwanego S. N. – protokół k.100 – 00:55:18 – 01:28:42; zaświadczenie - k.51,53,54,91-93; umowa najmu lokalu mieszkalnego – k.89-90; pismo komornika sądowego – k.45)

Powiatowy Urząd Pracy w W. w ostatnim okresie 12 miesięcy dysponował ofertami pracy dla osób o kwalifikacjach sprzedawca, robotnik budowlany oraz bez szczególnych kwalifikacji zawodowych, za proponowanym wynagrodzeniem w wysokości 1.750 zł brutto miesięcznie.

(dowód : pisma Powiatowego Urzędu Pracy w W. – k. 39-44,64,79)

Powiatowy Urząd Pracy w L. w ostatnim okresie 12 miesięcy dysponował ofertami pracy dla osób o kwalifikacjach sprzedawca, robotnik budowlany, magazynier oraz bez szczególnych kwalifikacji zawodowych, za proponowanym wynagrodzeniem w granicach od 1.750 zł do 2.480 zł brutto miesięcznie.

(dowód : pisma Powiatowego Urzędu Pracy w L. – k. 66)

Powiatowy Urząd Pracy we W. w ostatnim okresie 12 miesięcy dysponował ofertami pracy dla osoby o kwalifikacjach sprzedawca, robotnik budowlany, magazynier oraz bez szczególnych kwalifikacji zawodowych, za proponowanym wynagrodzeniem w granicach od 1.750 zł do 3.280 zł brutto miesięcznie.

(dowód : pisma Powiatowego Urzędu Pracy we W. –k. 67, 85-86)

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo o podwyższenie alimentów na rzecz małoletnich powodów, zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawą żądania podwyższenia alimentów jest art. 138 k.r. i o., zgodnie z treścią którego, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub zmianę możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, istotne zwiększenie lub zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami. Ustalenie

zmiany stosunków następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami istniejącymi poprzednio (por. aktualną uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r., CZP 91/86 OSNCPAP 1988 nr 4 poz. 42). Zdaniem Sądu Najwyższego, które sąd orzekający w pełni podziela, różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związanych z uczęszczaniem do szkoły, pobieraniem dodatkowych zajęć, co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 lipca 1965 r., (...) 135/04, niepublikowane).

Zgodnie z treścią przepisu art. 135 § 1 k.r. i o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Podwyższenie alimentów następuje wówczas, gdy zwiększeniu uległy potrzeby uprawnionego albo wzrosły możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia i wykształceniu.

W rozpoznawanej sprawie wysokość alimentów na rzecz małoletnich W. N. (1), K. N. i W. N. (2) od ich ojca S. N. (1) została ustalona ostatnio wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 29.04.2010 roku w sprawie o sygn. akt XIII RC 2460/09 na kwotę po 200 zł miesięcznie na rzecz każdego z uprawnionych. Orzeczenie uprawomocniło się dnia 21.05.2010 roku.

Przechodząc do oceny zgłoszonych roszczeń w pierwszej kolejności należy zauważyć, iż od daty orzeczenia ustalającego wysokość alimentów upłynęło ponad pięć lat. W tak długim okresie czasu stosunki pomiędzy stronami uległy zasadniczym zmianom.

W rzeczonym okresie w ocenie Sądu koszty utrzymania małoletnich niewątpliwie wzrosły wraz z ogólnym wzrostem kosztów utrzymania oraz kolejnymi etapami w ich rozwoju. Nie budzi bowiem żadnych wątpliwości Sądu teza, iż wraz z wiekiem dziecka rosną jego usprawiedliwione potrzeby, które obejmują już nie tylko potrzeby bytowe związane z żywnością, zakupem odzieży, kształceniem i zapewnieniem odpowiednich warunków mieszkaniowych, ale także potrzeby kulturalne i wychowawcze mające zapewnić prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy.

W dacie orzekania rozwodu W. uczęszczała do klasy II szkoły podstawowej, K. uczęszczał do „zerówki”, zaś W. do przedszkola, obecnie zaś W. uczęszcza do klasy II szkoły gimnazjalnej, K. do klasy VI szkoły podstawowej, zaś W. do klasy V szkoły podstawowej i nie osiągnęli jeszcze samodzielności życiowej. Koszty utrzymania małoletnich obecnie wynoszą około 800 zł miesięcznie, w tym żywność 350 zł, koszty utrzymania mieszkania 150 zł, odzież i obuwie 160 zł, środki czystości 50 zł, wydatki szkolne 50 zł, kieszonkowe 30 zł. W tym okresie wzrosło wynagrodzenie przedstawicielki ustawowej z kwoty 1.500 zł netto miesięcznie do kwoty 1.928 zł netto miesięcznie, a zatem o 428 zł miesięcznie.

Trzeba jednak także zawsze pamiętać, iż wysokość obowiązku alimentacyjnego zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, ale także od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji.

Decydująca zatem dla ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego w niniejszej sprawie stała się ocena jego możliwości zarobkowych i majątkowych, gdyż górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Przy czym przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

W sprawie zostało ustalone, iż pozwany ma 39 lat, mieszka obecnie sam w mieszkaniu gminnym, jest ogólnie zdrowy. Do dnia 31.08.2015 r. pozwany był zarejestrowany w urzędzie pracy jako bezrobotny, bez prawa do zasiłku. W okresie ostatniego roku pracował „na czarno” u sąsiada K. M. jako pracownik ogólnobudowlany, osiągając dochód w granicach 2.000 zł miesięcznie. Z dniem 01.09.2015 r. podjął zatrudnienie w firmie (...) za wynagrodzeniem 1.750 zł brutto (1.285 zł netto) miesięcznie. Ta okoliczność nie może jednak przesądzać o oddaleniu powództwa

o podwyższenie alimentów w żądanej wysokości. O wysokości alimentów nie decydują bowiem faktycznie osiągnięte dochody, a możliwości zarobkowe oceniane w sposób hipotetyczny, a więc takie dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. I to kryterium skutkowało oceną, iż możliwości zarobkowe i majątkowe powoda pozwalają mu na łożenie tytułem alimentów kwot orzeczonych. Pozwany nie wykazał niemożności dalszego wykonywania prac ogólnobudowlanych z uwagi na stan zdrowia.

Zatem, ustalając możliwości zarobkowe pozwanego Sąd wziął pod uwagę oferty pracy dla osób o kwalifikacjach jakie posiada pozwany, w tym oferowane dla pracowników ogólnobudowlanych przez Urząd Pracy we W., które oscylują średnio w granicach kwoty 3.000 złotych brutto miesięcznie (2.500 zł netto miesięcznie). Pozwany, jak sam przyznał, nie stara się poszukiwać pracy we W.. Bez wątplenia praca we W. wymagałoby od niego większego wysiłku, z uwagi na konieczność dojazdów oraz często występującą pracę w godzinach nadliczbowych. Pozwany jest zdrowym i dyspozycyjnym mężczyzną, nie ciąży na nim obowiązek codziennej pieczy nad dziećmi i dlatego też zdaniem Sądu jest w stanie taką pracę realnie podjąć, zwłaszcza iż ma wieloletnie doświadczenie i praktycznie jest w stanie wykonać każdą pracę budowlaną. Na rozstrzygnięcie sprawy miała również wpływ okoliczność, iż pozwany od wielu lat nie finansuje żadnych potrzeb dzieci, zaś cały ciężar ich wychowania oraz pokrywania wzrastających ich potrzeb przerzucił w całości na ich matkę. W tej sytuacji wydatkowanie przez pozwanego kwoty 250 zł miesięcznie na papierosy jest czymś nie do zaakceptowania.

Biorąc pod uwagę tak ustalone możliwości zarobkowe pozwanego oraz niezbędne wydatki pozwanego na wyżywienie, zakup ubrań, lekarstw, koszty eksploatacji mieszkania, dojazdy do pracy oraz obowiązek łożenia kwoty 150 zł miesięcznie na rzecz J. M. (2) uznać należało, że jego obowiązek alimentacyjny wobec małoletnich powodów powinien być ustalony na kwotę po 400 zł miesięcznie. Podwyższona kwota alimentów jest kwotą, która pozwala na zabezpieczenie, zważywszy także na dochody osiągnięte przez matkę powodów, usprawiedliwionych potrzeb małoletnich, mieści się jednocześnie w granicach zarobkowych i majątkowych możliwości pozwanego.

Ustalając stan faktyczny Sąd dał wiarę zeznaniom stron (za wyjątkiem tej części zeznań pozwanego, iż nie może wykonywać prac budowlanych z uwagi na stan zdrowia, gdyż nie przedstawił żadnych dokumentów na potwierdzenie tej okoliczności). Ustalając stan faktyczny Sąd dał wiarę treści dokumentów, z których dowody przeprowadzono, jako że nie budzi ona wątpliwości co do swej zgodności z prawdą. Przeprowadzone dowody nie nasuwają wątpliwości co do swej prawdziwości i wzajemnie się uzupełniają tworząc logiczny obraz rzeczywistości.

Mając na uwadze powyższe, uznając, iż powództwo o podwyższenie alimentów zasługuje na uwzględnienie w całości, Sąd orzekł jak w pkt. I sentencji wyroku.

W zakresie cofniętego powództwo, należało na mocy art. 355 § 1 k.p.c., co skutkowało orzeczeniem jak w punkcie II wyroku.

Na podstawie art. 113 ust. 4 u.k.s.c. Sąd odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi.

Zawartemu w punkcie I orzeczeniu Sąd nadał, stosownie do treści przepisu art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. rygor natychmiastowej wykonalności.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji orzeczenia .